

Fremstilling fik et Udseende, som jeg ikke tror, er rigtig. Den erede Minister sagde nemlig, at Forbundsbudgettet i de sidste to Aar var været med 50 og 25 pCt. sammenlignet med de foregaaende Aar. Det tvivler jeg ingenlunde om. Jeg har ikke haft Udgang til disse Budgetter i den senere Tid og har derfor ikke fulgt dem med saa nøie Opmærksomhed. Men mon den erede Minister har taget med i Beregningen, at der, hvis jeg ikke feiler meget, i de sidste Aar er foretaget den Forandring, at en stor Del af Hærordningen er overført fra Kantonerne til Forbundet. Som Følge deraf maatte Beholdningerne ved denne Ordning ogsaa føres over til Forbundsbudgettet, og deraf er da en Forøgelse i Forbundsbudgettet en ganske naturlig Følge. Saa vidt jeg veed, ere familige tekniske Baaben i de senere Aar paa denne Maade lagte ind under Forbundet tilligemed det øverste Ofsyn med hele Uddannelsen, ogsaa Fodfolkets. Derfor vil den høitærede Minister se at dette Vidnesbyrd om det vorende Budget i saa Fald vil have mindre Vægt. Man bør da tillige tage i Betragtning den Dalen af Kantonernes Budget, som staar ved Siden deraf. Ligeledes ansatte den høitærede Minister, at Forbundets Forsvarsbudget udgjorde 30 pCt. af Totaludgiften og sammenfillede dette med vort Budget, hvor det indtager en lignende Plads eller rettere en større, idet det mere nærmer sig til 50 pCt. Imidlertid kunde de to Forsvarsbudgetter jo nok jævnstilles, dersom det overhovedet gik an paa denne Maade at sammenligne forskellige Landes Budgetter. Man maa jo erindre, at, som jeg før nævnte, Schweiz er en Forbundsstat, bestaaende af forskellige Kantoner, som jo hvert selv har sit Budget. Under Forbundet findes kun de Anliggender, som ere fælles, og selvfølgelig ere adskillige af de største Udgiftposter paa andre Landes Budgetter udelukkede. En Sammenligning her maatte være en Sammenligning mellem vort Fælledsmonarkis og Forbundsbudgettet. Altsaa det, at Forsvarsudgifterne for Forbundets Bedkommende udgjøre 30 pCt. af de samlede Udgifter, beviser i og for sig slet Intet, med mindre man samtidig samlede alle Kantonernes Budgetter, drog dem sammen under Et og da saae, hvor mange Procent Forsvarsudgifterne udgjøre af alle de schweiziske Statsudgifter. Altsaa ogsaa dette, tror jeg, maa vist ses under en noget anden Belysning, end den erede Ministers Fremstilling gav, i alt Fald trænger denne til den Oplysning, at disse Betragtninger, som jeg her har fremsat, ogsaa ere lagte med i Beregning fra Ministerens Side. Det fremgaar imidlertid ikke af, hvad den erede Minister har sagt. Endelig vil jeg slutte med den Bemærkning, at, naar den høitærede Minister udtalte, at et saadant System aldrig havde staaet sin Prøve, kan jeg ikke se rettere, end at det schweiziske Forsvarsvæsen har staaet en meget god Prøve, nemlig

den, at Schweiz ikke har været indvillet i Krig i en lang, lang Aarække. Jeg tror ikke, der i den Henseende kan gives nogen bedre Prøve end netop dette, at en Hær venter Sit til, at Landet ikke bliver angrebet (Afskydselse af B. K.). Na nemlig Lyder maatte som en Paradox, men jeg tvivler dog ingenlunde om, at den fuldt ud kan hævdes. Forøvrigt maa jeg ogsaa sige til, at den schweiziske Hær har været prøvet i Praxis paa en Maade, som ikke er en af de ringeste, man kan sætte en Hær paa, da den bevogtede den schweiziske Grænse under den fransk-tyske Krig. Den Maade, hvorpaa den modtog Bourbais Hær paa 80,000 Mand og tilfredte Schweiz's Neutralitet, tror jeg, er en Prøve, som ikke er ganske ubetydelig. Det har imidlertid ikke været mit Dnske at komme ind paa en Diskussion om dette, som jeg talde det, mere theoretiske Spørgsmaal, men da den høitærede Minister har engageret, har jeg ikke kunnet Andet end noget modfige hans Utringer i saa Henseende. Naar vi kommer til en praktisk Forhandling om vor Hærordning, tror jeg, man kommer videst ved ikke at drøfte Begreber, men Kjendsgjøinger.

Thomsen: Jeg skal ikke følge det erede Medlem i de Digressioner, han i Anledning af den høitærede Ministers tidligere Bemærkninger nu gør et Dieblit siden foretog angaaende Militæ, Almenvæbning og særlig om Schweiz's Forhold. Det kunde være overordentlig fristende for mig at optage en Diskussion derom, fordi der blandt de Paradoxer, han fremsatte, efter min Opfattelse var en hel Del, der ikke vare fuldstændig rigtige, og navnlig tror jeg, at de Bemærkninger, han fremsatte angaaende de Prøver paa Dygtighed, den schweiziske Hær har faaet Leilighed til at vise Verden, saa lidt ere i Overensstemmelse med de faktiskke Forhold, saa lidt ere i Overensstemmelse med den Dom, der er faldet af den kompetenteste Mand i saa Henseende, nemlig Schweizer-Herens Øverstkommanderende, at der kunde være Grund til at bemærke det allerede nu. Det ligger imidlertid saa langt fra det Lovforslag, der er under Behandling, at jeg tror, at det vil være naturligt, da vi jo oftere vilde faae Leilighed til at tale derom, at opsætte til en anden Gang at gaa nærmere ind derpaa.

Saad nu det foreliggende Forslag angaar, anser jeg det for godt, at man i Diskussionen derom bestemt sondrer to Slags Overvejelser fra hinanden, den ene: den rent theoretiske Overveelse, om man overhovedet ved Hærordningens foreslaaede Revision definitivt vil beholde Aldersgrænsen eller ikke, og den anden: en Overveelse af, om der i Dieblisset er særegne Grunde og navnlig særegne Virkninger af de alt gjældende Aldersbestemmelser, der gjøre det tilraadeligt i Dieblisset at faae særlige, midlertidige Foranstaltninger frem. Jeg skal holde mig til enhver af